

Міжнародні стандарти в галузі прав людини: історія і сучасність

Еволюція прав людини (етапи)

Історія розвитку прав людини

Велика хартія вольностей
(Англія) - 1215р.

Декларація прав людини
і громадянина (Франція)
- 1789р.

Декларація незалежності
(США) - 1776р.

Історія розвитку прав людини

Перше покоління

- Право на життя
- Право на свободу та особисту недоторканність

Друге покоління

- Право на відпочинок
- Право на освіту
- Право на соціальне забезпечення
- Право створювати профспілки

Третє покоління

- Право на мир
- Право на незалежність
- Право на безпечне довкілля
- Право на інформаційний простір

Четверте покоління

- Право людини на штучну смерть (евтаназію)
- Право жінки на штучне запліднення і виношування дитини для іншої сім'ї

Групи прав:

Особисті

Права, що передбачені для задоволення особистих потреб та інтересів людини

Політичні

Передбачені для забезпечення можливості участі в здійсненні народовладдя, участі в управлінні державними суспільними справами

Економічні

Дають можливість особистості отримати економічну незалежність через створення матеріальних і духовних благ та задовольнити побутові чи інші потреби

Соціальні

Надають можливість брати участь у розподілі матеріальних і суспільних благ, гарантують безпеку для життя і здоров'я, духовних цінностей

Культурні

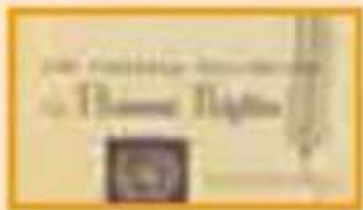
Передбачають можливість задоволення культурних потреб та їх розвитку

ПРАВА ЛЮДИНИ

Міжнародно-правові стандарти в галузі прав людини - це встановлені в договірному порядку правові норми мінімально допустимого поведження держави з людьми (громадянами, іноземцями, апатридами), які проживають на її території.

Найбільш універсального характеру міжнародно-правові стандарти прав людини набули у трьох взаємопов'язаних міжнародно-правових документах Організації Об'єднаних Націй.

Загальна декларація
прав людини (1948)

Міжнародний пакт
про громадянські
і політичні права (1966)

Міжнародний пакт
про економічні,
соціальні та культурні
права (1966)

Ухвалена
Генеральною
Асамблеєю ООН
10 грудня 1948 р.

Загальна
декларація
прав людини
(1948)

Документ
складається
з преамбули
та 30 статей

10 грудня 1948 року Генеральна Асамблея ООН ухвалила Загальну декларацію прав людини (ЗДПЛ).
У ній - 30 статей, що визначають основоположні права і свободи людини.

Міжнародні стандарти права і свобод людини мають такі функції:

- визначення переліку прав і свобод людини, які в обов'язковому порядку повинні бути визнані державами - учасниками тієї або іншої конвенції;
- формулювання змісту прав і свобод, які повинні втілитися в конституціях і законах держав - учасниць конвенції. Наприклад, Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права 1966 р. розкриває поняття достатнього життєвого рівня. Це поняття включає достатнє харчування, одяг і житло для людини та її сім'ї;
- установлення зобов'язань держав із забезпечення реалізації проголошуваних прав і свобод. Наприклад, приєднавшись до Європейської конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, Україна була зобов'язана скасувати смертну кару як вид кримінального покарання;
- фіксація обмежень і заборон, пов'язаних з реалізацією прав і свобод людини.

Україна є учасницею основних міжнародних конвенцій у галузі прав людини. З урахуванням їхніх норм створювалася Конституція України. Серед найважливіших загальних документів, з якими повністю узгоджуються положення Конституції України:

- **Загальна декларація прав людини (1948),**
- **Міжнародний пакт про громадянські і політичні права (1966),**
- **Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права (1966),**
- **Європейська конвенція про захист прав людини і основоположних свобод з Протоколами (1950),**
- **Заключний акт Наради з безпеки та співробітництва в Європі (1975) та ін.**